

1503

WYROK TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

z dnia 22 listopada 2010 r.

sygn. akt P 28/08

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Miroslaw Wyrzykowski — przewodniczący,

Maria Gintowt-Jankowicz,

Andrzej Rzepliński — sprawozdawca,

protokolant: Krzysztof Zalecki,

po rozpoznaniu, z udziałem sądu przedstawiającego pytanie prawne oraz Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 22 listopada 2010 r., pytania prawnego Sądu Okręgowego w Lublinie: czy § 182 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. — Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38, poz. 249) stanowiący, że w odniesieniu do określonej w nim (z uwagi na rodzaj tytułu egzekucyjnego i krąg występujących podmiotów) kategorii spraw „sąd nie wydaje oddzielnego postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności”, jest zgodny:

- z art. 41 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070), umocowującym Ministra Sprawiedliwości do określenia w drodze rozporządzenia jedynie wewnętrznej organizacji i porządku funkcjonowania sądów, porządku czynności w sądach, urzędowania organów sądów i wykonywania zadań sędziów pełniących funkcje kierownicze oraz toku czynności administracyjnych, w związku z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wskazującym, że wydanie rozporządzenia następuje na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie i w celu jej wykonania,
- z art. 354 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296) i art. 18 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90,

poz. 557), wykluczającymi możliwość rozstrzygnięcia sprawy i wydania przez sąd decyzji w innej formie niż orzeczenie,

- z art. 795 § 1 ustawy — Kodeks postępowania cywilnego w związku z art. 78 oraz art. 176 ust. 1 Konstytucji, z których pierwszy przewiduje możliwość wniesienia zażalenia wyłącznie na postanowienie co do nadania klauzuli wykonalności, dwa kolejne zaś gwarantują zaskarżalność orzeczeń wydanych w pierwszej instancji i dwuinstancyjność postępowania sądowego, a nadto określenie ewentualnych odstępstw od tej zasady jedynie w ustawie,

orzeka:

§ 182 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. — Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38, poz. 249, z 2009 r. Nr 224, poz. 1806 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 232), w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2009 r., jest niezgodny z art. 41 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, ze zm.), a przez to jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto postanawia:

na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417, z 2009 r. Nr 56, poz. 459 i Nr 178, poz. 1375 oraz z 2010 r. Nr 197, poz. 1307) umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie ze względu na zbędność wydania wyroku.

*Miroslaw Wyrzykowski**Maria Gintowt-Jankowicz**Andrzej Rzepliński*